

Griffinummer

1826 /2018

Datum van uitspraak

18 JUNI 2018

Notitienummer parket

DE64.LC.3114/12/GESW4

Rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen
afdeling Dendermonde
strafzaken

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

OPENBAAR MINISTERIE**BEKLAAGDE**

2898
 , mecánicos, geboren te op
 , wonende te ;

⇒ Ter terechtzitting van 14 mei 2018 in persoon aanwezig

1. TENLASTELEGGING**A.**

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, op het perceel gelegen, kadastraal gekend als eigendom van, en van geboren te . wonende te bij akte afstand en beëindiging beding van aanwas op .verleden door notaris te ;

bouwwerken te hebben verricht zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

a) het optrekken of plaatsen van een constructie **meer bepaald** het aanbrengen van steenslag en klinkerverharding zonder stedenbouwkundige vergunning

Te op niet nader te bepalen data in de periode van 01.12.2011 tot 23.01.2012 (st. 1, 2, 5 en 10)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., al. 1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

* * *

2. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare zitting van 14 mei 2018.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde het Openbaar Ministerie en de aanwezige partijen.

|

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1. De feiten

Beklaagde werd op 31 oktober 2006 eigenaar van een woning gelegen te . Op 23 januari 2012 gaat de stedenbouwkundig ambtenaar van de gemeente samen met de lokale politie over tot controle van het perceel van beklagde, gelegen te , na klachten uit de buurt over milieu-inbreuken en stedenbouw-inbreuken. Er worden geen milieu-inbreuken vastgesteld, wel werd vastgesteld dat er werken werden uitgevoerd zonder vergunning. Het perceel is gelegen in woongebied met landelijk karakter.

Beklaagde verklaart in verhoor een architect onder de arm te hebben genomen voor het indienen van een regularisatieaanvraag. Een stedenbouwkundige vergunning werd geweigerd op 29 januari 2013. Deze beslissing wordt op 25 april 2013 in beroep bevestigd door de bestendige deputatie. Beklaagde verklaart in verhoor op 18 juli 2013 en 21 november 2013 dat hij een nieuwe aanvraag gaat indienen. Op 17 juni 2014 wordt een vergunning verleend door het college met uitzondering van de regularisatie van de garage op de rechter perceelgrens die wordt geweigerd. Door de deputatie werd op 18 september 2014 een beslissing genomen (bevestiging van de beslissing van de gemeente).

Door de gemeente werd een herstellvordering opgemaakt. De gemeente vordert het volgende herstel:

- Herstel in de oorspronkelijke toestand en het staken van het strijdig gebruik door:
 - o Het verwijderen van alle geparkeerde voertuigen van het terrein met uitzondering van maximaal twee voertuigen voor persoonlijk gebruik;
 - o Het herinrichten van de zone voor de woning als tuinzone door het verwijderen van alle steenslag en klinkerverharding voor en links van de woning, en door het inzaaien van het perceel als grasveld of door het aanleggen van een beplante voortuin. Enkel de toegangsweg aan de rechterzijde van het perceel mag verhard blijven;
 - o Het verwijderen van alle aanwezige materialen op het terrein die worden verkregen door het verwijderen van de steenslag- en klinkerverharding van de voortuin en de afbraak van de onvergunde garagewerkplaats.
- Binnen een termijn van vier maanden.
- Met machtiging aan het bestuur om ambtshalve in herstel te voorzien
- Onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid verleende een positief advies op 28 januari 2016, m.u.v. de handelingen die vergund zijn door de deputatie op 18 september 2014.

Beklaagde verklaart op 25 juni 2016 dat hij van oordeel dat de loods geacht wordt vergund te zijn. Vooraan de woning heeft hij al het nodige gedaan: de verharding werd verwijderd en er werd een grasmat gelegd. De stedenbouwkundig inspecteur meldt op 30 augustus 2016 dat hij geen standpunt kan innemen over de vraag of de loods vergund is. Sowieso zijn de feiten volgens hem wel verjaard.

Bij nazicht op 28.09.2016 blijkt dat er langs de straatzijde nog één parkeerplaats voor een voertuig is voorzien. De voortuin werd opgeruimd en voorzien van tuinornamenten. Er is een kunststof grasmat aangelegd.

Beklaagde verklaart in verhoor het volgende.

- Er is op het terrein nog slechts één parkeerplaats voorzien voor een privé-voertuig.
- De voortuin werd heringericht en is voorzien van kunstgras.
- Hij zal de verharding in de voortuin in overleg met de gemeente, zijn architect en een studiebureau verwijderen.

Bij nazicht op 22.08.2017 blijkt er niets te zijn veranderd: de voortuin is nog steeds voorzien van kunstgras.

3.2. Grond van de zaak

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklaagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlastelegging al dan niet bewezen wordt verklaard, ongeacht of een conclusie wordt ingediend. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171 en AC 2011, nr. 391, Cass. 29 mei 2012 (P.11.2037.N), N.C. 2013, 131-132). De rechter voldoet aan deze verdragsrechtelijke verplichting door vast te stellen dat de beklaagde de gegrondheid van de strafvordering niet betwist of door de concrete redenen te vermelden, zij het op beknopte wijze, die hem hebben overtuigd van zijn onschuld of schuld (Cass. 5 juni 2012 (P.11.092.N), N.C. 2013, 132 (met noot L. HUYBRECHTS) en Cass. 23 oktober 2012 (P.2012.0300.N)).

Volgens artikel 6.1.5 van de VCRO zijn, onverminderd de bevoegdheden van de agenten en de officieren van gerechtelijke politie, de stedenbouwkundige inspecteurs, de andere door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren, alsmede de door de gouverneur aangewezen ambtenaren van de provincie en van de gemeenten of intergemeentelijke samenwerkingsverbanden in zijn provincie, bevoegd om de in deze titel omschreven misdrijven op te sporen en vast te stellen door een proces-verbaal. De processen-verbaal waarin de in deze titel omschreven misdrijven worden vastgesteld gelden tot bewijs van het tegendeel.

Het past om beklaagde vrij te spreken. Bij nazicht van publieke bronnen zoals geopunt.be en Google Maps blijkt duidelijk dat de geïndiceerde verharding al in 2009 aanwezig was. Oudere luchtfoto's zijn onduidelijk maar suggereren ook verharding voor 2009. De verhardingen op het perceel werden dus waarschijnlijk, zoals ook beklaagde aanvoert, door zijn rechtsvoorganger aangebracht. De feiten werden alleszins buiten de door de dagvaarding geïndiceerde incriminatieperiode gepleegd. Het past op beklaagde vrij te spreken.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Daar het bevelen van een herstelmaatregel afhankelijk is van de vaststelling van een misdrijf gepleegd door beklaagde, kan de rechtbank in casu geen herstel bevelen.

5. TOEGEPASTE WETTEN

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 182, 184, 185, 190, 190ter, 191.

UITSPRAAK

DE RECHTBANK BESLIST OP TEGENSPRAAK

OP STRAFGEBIED

De rechtbank **SPREEKT** beklaagde **VRIJ** voor de feiten omschreven onder de hierboven vermelde tenlastelegging en stelt hem buiten zake zonder kosten.

Kosten

De rechtbank legt de kosten van huidige procedure, thans begroot op **255,26 euro** (dagvaarding + overschrijving hypotheekkantoor) **ten laste van de Belgische Staat**.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank **wijst de herstellvordering af**.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

|

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van
ACHTTIEN JUNI TWEDUIZEND ACHTTIEN

Aanwezig:

V. Roelants, rechter, voorzitter van de D13M kamer,
N. Siron, substituut Procureur des Konings,
G. De Visscher, griffier,

G. DE VISSCHER

V. ROELANTS

Voor eensluidend afschrift afgeleverd
aan het Openbaar Ministerie.

Dendermonde, de 20-06-2018

De Griffier-Hoofd van dienst

wnd

S. D'hoë
wnd griffier-hoofd van dienst

